

Lleure i activitats

OCELLS DE COMPANYYIA

En el text de la Llei de protecció dels animals de companyia, aprovat pel Parlament de Catalunya, només se citen el gos i el gat. Segurament un terrari amb algun sauri o una peixera són més ornament que no pas companyia, en no haver-hi contacte físic amb les persones. De tota manera els ocells poden incloure's en ambdues qualitats.

Segons l'Associació de Fabricants d'Aliments per a Animals de Companyia, únic cens conegut a Espanya hi ha uns 6 milions d'ocells i 30 milions als països del Mercat Comú.

D'ocells n'hi ha de moltes espècies, i són diverses les que estan protegides, especialment les insectívores que, a més, són les d'alimentació més complexa en captivitat.

Les dues espècies més comunes d'ocells de casa són el canari (*Serinus canarius*) i el periquito (*Melopsittacus undulatus*), però les normes que donem a continuació poden entendre's en general:

1. En adquirir un ocell convé vigilar bé que estigui sa (amb plomatge

Dr. JAUME CAMPS (*Fundació Purina*)

sencer i brillant, ulls vius, sense nafres i alegre), i encara que no sembli adequat, no el posarem junt amb d'altres (si en tenim més a casa) fins passats uns dies, com a mesura per evitar malalties.

2. Les gàbies s'han de buscar grans i s'ha d'evitar posar-hi massa ocells. És un factor d'estrès. Més encara si són de diferents espècies.

3. Cal alimentar-los bé. Les barreges de grans han de ser de marca o d'alguna botiga de confiança. No s'han de recollir llavors o fulles de plantes, ja que n'hi han algunes de tòxiques. També hi ha pastes completes. Alguna fulla verda, d'escarola o enciam, constitueix una bona aportació vitamínica.

4. Que mai no els falti aigua neta i fresca.

5. Convé evitar contactes amb productes tòxics, que poden ser inhalats (coles, pintures, insecticides, fums, etc.), ingerits (plantes, grans amb raticida, pintura de la gàbia o menjadores que continguin plom) o bé de contacte (plàstics que provoquen al·lèrgies, líquids, detergents, àcids, etc.).

6. Els canvis de temperatura (massa calor, massa fred, corrents d'aire, que els afecti directament el sol mota estona, etc.) són perillosos i un factor d'estrès.

7. També causen estrès els canvis d'alimentació o lloc, les conductes socials si estan en grup, massa densitat d'ocells, el contacte amb les persones (és millor no agafar-los massa sovint), etc.

8. Volen molta netedat en les gàbies i en els estris com ara menjadores, joques, abeuradores, guarniments, etc. El terra amb excrements i les cobertes de les grans s'han de netejar diàriament (convé posar-hi un fons doble o un full de paper).

9. No abusar de medicaments o normes d'alimentació que no si-

Lleure i activitats

guin necessaris o estiguin recomanats per persones no tècniques ja que acostuem a haver-hi fal·làcies i malentesos, provocats pels qui es creuen ja "experts"...

10. Els ocells volen aire pur i llum natural.

11. L'"os" de la sèpia o els productes mineralitzants també són convenients, especialment en època de cria, i per esmolar-se el bec.

12. En l'època càlida solen tenir la muda de les plomes. Si és massa intensa, o es produeix en altres èpoques, cal tenir-ho en compte per si la provoca una causa diferent. S'ha d'evitar que es piquin entre ells en època de muda.

13. Les ungles (especialment en el

canari) i el bec (especialment en el periquito) de tant en tant s'han d'apariar de llargària i de forma. Cal tenir cura de no fer-les sagnar.

14. Els ocells es banyen en aigua i també en la sorra. Es bo tenir un lloc amb sorra, ja que els ocells n'ingereixen una mica per facilitar que el pedrer molgui millor els grans.

15. La reproducció acostuma a produir-se a la primavera, i si es vol descendència convindrà preveure les condicions perquè facin un niu.

16. En darrer lloc, per molt bo que sigui el nostre gat, hem de procurar que no arribi (i en saben molt) fins a la gàbia o ocellera...

Són disset normes bàsiques, i en

podrien ser més, però si les apliquem totes ben segur que millorarem els nostres amics ocells, i així ens faran gaudir contemplant el seu vistós plomatge, els gràcils moviments i la seva xerradissa o bells cants.

S'ha demostrat que tant l'ocupació que comporta la cura dels ocells com la serenitat que transmet la seva contemplació beneficia les persones grans, com també els pacients d'estats depressius o que tenen la prescripció d'evitar factors de nerviosisme o estrès.

Es pot viure més, i millor, tenint animals de companyia a prop.

Dr. Jaume Camps i Rabadà
Fundació Purina

